

staae til Statens Besiddelser. Dette Spørgsmaal finder jeg allermindst burde afgjøres paa den nærværende Tid og ved nærværende Leilighed, og føres ind midt imellem de andre Sager, saaledes som det nu er ført frem.

la Cour: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at den Forandring, som er tilfjet, jo kun er den, at Skatterne lægges fra de øvrige Indtægter paa Hartkornet; det er en Forandring, som jo for en heel Deel Geistlige medfører betydeligt forøgede Udgifter, men det er en Forandring, som Tiden kræver, og Geistligheden bør vistnok ligesaa lidt som nogen anden Klasse af Hensyn til dens egen Interesse lægge Hindringer i Veien derfor. Naar der har været Tale om Erstatning for de forøgede Skatter, saa forekommer det mig, at dette Ord her ikke er paa sit rette Sted; det gjælder jo ikke om at skaffe de Geistlige, som have større Afgifter i det Hele, Erstatning derfor, men det gjælder om at fordele dem paa den ligeligste Maade, da Geistligheden bestunder sig i det ganske egne Tilfælde, at den halve Skat falder bort, medens det Altsammen lægges over paa Hartkornet alene. Vi bestunder os altsaa i et ganske eget Tilfælde, men vi tale ikke for at bede om, at vor Skat skal formindskes, men kun for at bede om, at der tages saameget som muligt Hensyn til dem, der maa lide meest, hvilket i Reglen, som ofte udtalt, bliver de mindste Embeder. Spørgsmaalet er nu om, paa hvilken Maade det kan skee. Det kan jo skee efter Udvalgets Forslag, hvorimod jeg heller ikke finder noget andet Væsentligt at erindre, end at det volder en stor Deel Bryderi. Det bliver nemlig nødvendigt for Cultusministeren at lade alle Embederne gennemgaae, og i Reglen vil Halvdelen af Embederne kunne faae Erstatning. Langt nemmere vilde det jo være, om det kunde ordnes saaledes, at de nuværende Geistlige engang for alle fik Tilføjelse om Afkortning i deres Skatter for deres Embedstid (Hør!), men, hvis det endnu ikke skulde kunne skee, fordi Sagen om Hartkornets Egalisering er rykket for langt frem, saa blive vi jo rimeligviis nødt til at holde os til Udvalgets Forslag. Jeg har ogsaa det imod det, at det dog noget ligner en Naadesag, enten en Geistlig skal have Erstatning eller ikke; der

er vel opstillet Regler, men det vil vistnok ogsaa være Cultusministeren i flere Henseender ubehageligt, saaledes at skulle gjøre Forskiel og at maatte indrømme En, hvad han ikke kan indrømme en Anden. Dog, eftersom jeg ikke kan fremsætte noget andet Forslag, saa vil jeg i det mindste for min Part stemme derfor med den Tilføielse, at derved skee jo i Grunden ingen Forandring med Hensyn til Geistlighedens Indtægter, idet de give med den ene Haand og modtage med den anden Haand. (Ja!).

Monrad: Det vil være i det ærede Things Erindring, at i Loven om Udjevning af Forskiellen mellem det privilegerede og uprilegerede Hartkorn, der handles der i den første Halvdeel af § 5 om den samme Ojensstand, som her er under Omtale, nemlig om, hvorledes der skal forholdes med Besætningen af de geistlige Embedsmænds benificerede Forder og Tiender, medens dens anden Halvdeel omhandler, hvorledes der skal forholdes med de Forder, hvormed andre end geistlige Embedsmænd ere benificerede. Jeg skjøner altsaa ikke rettere, end at det ærede Medlem for Holbek Amts 2det District (Tscherning) har fuldkommen Ret deri, at det er hensigtsmæssigt, at den foreliggende Paragraph gaaer ud paa dette Sted, og at Spørgsmaalet saa behandles i Forbindelse med § 5 i den nysnævnte Lov, til hvilken jo, da der ikke er fastsat nogen Tid med Hensyn til Indgivelsen af Endringsforslag, Enhver kan komme med de Endringsforslag, han maatte ansee for ønskelige, og det ærede Medlem for Holbek Amts 2det District har jo for sit Vedkommende bebudet et Forslag i denne Retning. Det er altsaa en formel Grund, hvorfor jeg troer, man skal stemme mod den foreliggende Paragraph, fordi man rettest behandler den i Forbindelse med de øvrige §§, der handle om Udjevningen af Forskiellen mellem det privilegerede og det uprilegerede Hartkorn, saameget mere som der er andre Beneficiarer, nemlig forskellige Embedsmænd, som behandles særskilt i § 5 af denne Lov, og man dog gjør rettest i at omhandle det under Et. Jeg kan ikke nægte, at jeg jo desuden ogsaa har nogle reelle Grunde, hvorfor jeg ønskede, at denne Paragraph maatte